

Af Dalsgaard, Blem, Buxf, Bøtter, Højmark, N. Jensen, S. L. Sørensen, Th. Nielsen, R. Nielsen, Nøhr, Ousen, P. Pedersen, Rosleff, Sloth og Søs Sørensen:

1) I sidste Linie foran „lavere“ indskydes: „forholdsvis“.

2) I samme Linie foran „Gæld“ indskydes: „virkelige“.

De stillede Endringsforslag samt Lovforslaget som Helhed sattes til Forhandling under et.

Dalsgaard: Ved Sagens anden Behandling tillod jeg mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Alberti), om et Kreditforeningsmedlem, der konverterede sin Gæld fra en Serie eller Afdeling til en anden Serie eller Afdeling med samme Rentefod og samme aarlige Ydelse i et og alt i Forhold til Hovedstolen, kunde komme ind under Lovens Bestemmelser, naar Loven fik den Affattelse, der var foreslaaet ved anden Behandling. Efter min Opfattelse burde et saadant Medlem kunne nyde godt af Loven, da hans aarlige Ydelse ved en saadan Konvertering i Virkeligheden bliver mindre, i Forhold til den virkelige Gæld, end den var i Forvejen. Den ærede Ordfører gav den Gang ikke noget bestemt Svar paa min Forespørgsel, men jeg har senere konfereret med den ærede Ordfører om Spørgsmaalet og har derved erfaret, at han har den samme Opfattelse af Lovforslaget i dette Punkt som jeg. Og da den ærede Ordfører jo er en meget dygtig og anset Jurist, kan der formentlig ingen Tvivl være om, at Lovforslaget rettelig bør forstaaes saaledes, som af mig anført. Men da det jo har sin store Betydning, at ethvert Lovforslag, der forlader Rigsdagen, er saaklart og tydeligt affattet, at de fleste mulige kunne forstaa det, og at det tilsteder den mindst mulige Misforstaaelse, og da saadanne Undtagelseslove som den foreliggende sædvanlig blive meget strengt fortolkede, har det forekommet mig at være rigtigt at give den nævnte Tanke et noget tydeligere Udtryk i Loven, end den allerede har, og det er dette, som de to Endringsforslag, jeg i Forening med 14 andre ærede Medlemmer har stillet, gaa ud paa. Jeg tror ikke, Forslagene behøve nogen yderligere Motivering. Særlig naar de ses i Forhold til den Forhandling, der fandt Sted ved anden Behandling, tror jeg de let ville forstaaes. Med

disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Endringsforslagene i det Haab, at den højtærede Finansminister kan modtage dem og at det høje Ting saa vil vedtage dem.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alberti): Jeg tror ikke, at de stillede Endringsforslag ville gøre nogen Støbe i det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, at de udtrykke netop den Mening, som Lovforslaget i sig selv har, men ønsker man fra nogen Side, at denne Mening skal udtrykkes tydeligere end sket er, er det jo et Ønske, som det er naturligt at imødetomme. Jeg skal derfor anbefale de foreliggende Endringsforslags Vedtagelse.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg skal angaaende de fremsatte Endringsforslag kun udtale, at ogsaa jeg kan slutte mig til den Affattelse, der herved er bragt i Forslag.

Dalsgaard: Da der er fuld Enighed, ogsaa mellem den ærede Ordfører for Forslagsstillerne og mig, ikke blot om Lovens reelle Indhold, men ogsaa om dens formelle Affattelse, er det ikke værd at føre nogen længere Debat. Naar imidlertid den ærede Ordfører antydede, at der i Virkeligheden ingen videre Anledning var til at stille Endringsforslag, kan jeg dog ikke undlade at minde om, at der var Meningsforskel mellem de ærede Forslagsstillere om Lovens rette Forstaaelse ved 2den Behandling.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

De stillede Endringsforslag (se foran) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget, saaledes ændret (se Tillæg C), vedtoges enstemmig med 63 Stemmer.

Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Handelspladsen Esbjergs kommunale Forhold m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 6148.)